

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/417/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5310202672
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5310202672.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Oľgy Belkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: K. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. - I. č. XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Mgr. Štefanom Buchom, advokátom, so sídlom U., R. M. R. C. č. X, proti odporcom: 1/ JUDr. Jozef Varmus, advokát, so sídlom F., ul. N.. XX, 2/ Stilo, s. r. o., so sídlom Čadca, ul. Palárikova č. 83, IČO: 36 863 203, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, ul. Štefanovičova č. 4, IČO: 00 585 441, o zaplatenie sumy 2.835,25 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8C/71/2010-119 zo dňa 4. apríla 2012, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh proti odporcovi 1/ v zostávajúcej časti zamietol a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšnej časti zostáva rozhodnutie okresného súdu **n e d o t k n u t é .**

Odporcovi 1/ a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom č. k. 8C/71/2010-119 zo dňa 04. 04. 2012 Okresný súd Čadca zaviazal odporcu 1/ k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 209,26 eur v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Návrh proti odporcovi 1/ v zostávajúcej časti a proti odporcovi 2/ v celom rozsahu zamietol. Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že: „...návrhom na začatie konania zo dňa 08. 04. 2010, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 16.4.2010, sa navrhovateľ pôvodne proti odporcovi v rade 1/ (vrátane označenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu) domáha zaplatenia sumy istiny 2.625,99 eur spolu s 13 % úrokom z omeškania z tejto sumy za čas od 01. 01. 2003 až do zaplatenia - ako pohľadávky z titulu náhrady škody v zmysle ust. § 420 Obč. zákonníka, spôsobenej odporcom navrhovateľovi porušením právnej povinnosti vyplývajúcej mu z funkcie advokáta, zastupujúceho navrhovateľa v konaní na Okresnom súde Čadca sp. zn. 12C/445/2002 a ďalej zaplatenia sumy 209,26 eur - ako pohľadávky, ktorá navrhovateľovi nebola zaplatená v rámci likvidácie predmetnej škodovej udalosti vedľajším účastníkom ako poisťovňou odporcu, z dôvodu 10 % spoluúčasti. Takto uplatnený nárok vo svojom písomnom návrhu odôvodnil tým, že prostredníctvom odporcu 1/ ako advokáta podal na Okresnom súde Čadca návrh proti K. W. ako odporcovi o zaplatenie sumy 79.770,- Sk so 17,6 % ročným úrokom z omeškania, titulom nároku na vydanie „neoprávneného majetkového prospechu“, keď K. W. vykonal v lesnom poraste ťažbu dreva v objeme 413 m3 drevnej hmoty, ktorú odpredal za finančnú čiastku 805.350,- Sk, z ktorej vyplatil navrhovateľovi a ostatným spoluvlastníkom 513.853,60 Sk. Právny zástupca navrhovateľa

v návrhu nárok o zaplatenie istiny nesprávne vypočítal, keď tento mal správne znieť o zaplatenie sumy istiny 79.110,72 eur, ako 20 % zo sumy 513.853,60 Sk a po odpočítaní už zaplatenej sumy 23.660,- Sk. Okresný súd Čadca rozsudkom sp. zn. 12C/445/2002 zo dňa 18. 01. 2008 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/109/2008 zo dňa 17. 12. 2008 uvedený návrh navrhovateľa zamietol, pretože odporca ako jeho právny zástupca v návrhu na začatie konania, ktorý vypracoval, nesprávne označil odporcu K. W., pričom správne mal žalovať „Združenie nešťátnych lesov, Dlhá nad Kysucou" a preto navrhovateľ „nebol v konaní aktívne legitimovaný". Odporca ako právny zástupca navrhovateľa tým, že v konaní sp. zn. 12C/445/2002 nesprávne označil odporcu, spôsobil navrhovateľovi škodu porušením právnej povinnosti, vyplývajúcej mu z funkcie advokáta - správne napísať návrh na začatie konania. Na výzvu právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 23. 09. 2009 odporca 1/ požiadal o stanovisko svoju poisťovňu - vedľajšieho účastníka, ktorá na základe likvidačnej správy priznala navrhovateľovi nárok v časti trov konania, ktoré vynaložil v konaní sp. zn. 12C/445/2002, vrátane zaplatených súdnych poplatkov, spolu vo výške 2.092,60 eur, z ktorej sumy poisťovňa zrazila 10 % (209,26 eur) ako spoluúčasť a uhradila tak navrhovateľovi celkom sumu 1.883,34 eur. Poisťovňa mu nepriznala istinu vo výške 2.647,88 eur (79.770,- Sk) - ktorá bola predmetom uplatneného nároku vo veci samej v konaní sp. zn. 12C/445/2002. Podľa navrhovateľa odporca „v rámci zákonných možností" mohol žiadať od poisťovne, aby mu spôsobenú škodu uhradila v plnej výške, ale neurobil tak. Navrhovateľ preto dôvodil svojim „naliehavým právnym záujmom" v zmysle § 80 písm. c) Obč. súd. poriadku domáhať sa svojho práva cestou súdu, pretože odporca mu spôsobil škodu, ktorú mu nie je ochotný v plnej výške uhradiť.

V ďalšom priebehu konania navrhovateľ podaním zo dňa 29. 04. 2011, podaným na súde dňa 02. 05. 2011 s odôvodnením, že pôvodne v návrhu označený odporca JUDr. Jozef Varmus - advokát v súčasnej dobe vykonáva svoju advokátsku činnosť v obchodnej spoločnosti Stilo s.r.o. a navrhovateľovi sa z dostupných listín nepodarilo zistiť, či pohľadávky a záväzky z jeho podnikateľskej činnosti ako fyzickej osoby prešli na uvedenú obchodnú spoločnosť a či JUDr. Jozef Varmus - advokát podniká ako fyzická osoba tak, ako navrhovateľa zastupoval v konaní vo veci sp. zn. 12C/445/2002, „z opatrnosti" navrhol, aby súd pripustil vstup ďalších účastníkov na strane odporcu do konania, ktorých označil ako odporcov v rade 2/ a 3/ a to: JUDr. Jozef Varmus, nar. XX. XX. XXXX, bytom F. - W. XXXX a ďalej obchodná spoločnosť Stilo s.r.o., so sídlom Palárikova 83, 022 01 Čadca, IČO: 36 863 203 a súčasne aby súd pripustil zmenu pôvodného petitu návrhu navrhovateľa v tejto veci tak, že navrhovateľ sa domáha zaplatenia súm uvedených vo svojom cit. návrhu spolu s príslušenstvom spoločne a nerozdielne voči všetkým takto ním označeným odporcom v rade 1/ až 3/.

Okresný súd uznesením č. k. 8C/71/2010-82 zo dňa 08. 02. 2012 pripustil za podmienok podľa ust. § 92 ods.1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov („OSP") vstup spoločnosti Stilo s.r.o. do konania, ako ďalšieho účastníka na strane odporcu (odporca v rade 2/, označený i v záhlaví tohto rozsudku a naopak zamietol návrh na pripustenie vstupu do konania ako ďalšieho účastníka na strane odporcu, označeného ako JUDr. Jozef Varmus, nar. XX. XX. XXXX, bytom F. - W. XXXX, konštatujúc, že ide v skutočnosti o označenie dvakrát (pôvodne s označením údajmi ako fyzickej osoby - podnikateľa a potom ako fyzickej osoby - nepodnikateľa) toho istého účastníka, s tou istou procesnou spôsobilosťou byť účastníkom konania (§ 19 O. s. p.) a s tými istými procesnými právami a povinnosťami a ďalej za podmienok podľa ust. § 95 ods.1,2 O. s. p. pripustil zmenu návrhu navrhovateľa na začatie konania, v časti zodpovedajúcej cit. rozhodnutiu súdu o pripustení vstupu ďalšieho účastníka na strane odporcu do konania tak, že navrhovateľ navrhuje, aby súd uložil povinnosť odporcom v rade 1/ a v rade 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.625,99 eur s 13 % úrokom z omeškania od 01. 01. 2003 do zaplatenia a ďalej sumu 209,26 eur a v zostávajúcej časti návrh navrhovateľa na pripustenie zmeny návrhu zamietol.

Odporcovia v rade 1/ a 2/ sa vecne k návrhu navrhovateľa vyjadrili spoločným podaním zo dňa 02. 04. 2012 - navrhujúc návrh zamietnuť. Vo vzťahu k zodpovednosti odporcu v rade 1/ za škodu namietali jej nesprávne právne posúdenie v návrhu navrhovateľa, s odkazom na osobitnú právu úpravu v § 26 ods.1, ods.4 zákona č. 586/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov. Dali do pozornosti súdu odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/109/2008 zo dňa 17. 12. 2008, z ktorého je zrejmé, že návrh navrhovateľa (v predchádzajúcom konaní sp. zn. 12C/445/2002) bol zamietnutý z dvoch dôvodov - preto, že navrhovateľ nepreukázal aktívnu legitimáciu na požadovanie zaplatenia žalovanej sumy - ako odporca v rade 1/ uviedol už i vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 01. 04. 2009, adresovanom Slovenskej advokátskej komore k sťažnosti navrhovateľa na postup advokáta v konaní pred súdom - a tiež preto, že podľa názoru súdov K. W. ako fyzická osoba nebol v spore pasívne legitimovaný. Navrhovateľ okrem toho ešte počas predchádzajúceho predmetného konania dňa 20. 02. 2008 odvolal odporcovi v rade 1/ plnomocenstvo na zastupovanie v konaní a ten preto nemal možnosť až

do skončenia súdneho sporu ovplyvniť jeho výsledok. Odporcovia v rade 1/ a 2/ nenesú zodpovednosť za skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal v konaní sp. zn. 12C/445/2002 svoju aktívnu legitímáciu na zaplatenie požadovanej sumy, konaním odporcu v rade 1/ ako advokáta preto navrhovateľovi nevznikla žiadna škoda. Aj keby v spore sp. zn. 12C/445/2002 bola ako odporca označená právnická osoba Združenie vlastníkov neštátnych lesov Dlhá nad Kysucou, súd by žalobu navrhovateľa zamietol, pretože nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na zaplatenie požadovanej sumy. Medzi výkonom advokácie odporcu v rade 1/ a výsledkom v súdnom spore sp. zn. 12C/445/2002 preto nie je priama súvislosť. Vo vzťahu k odporcovi v rade 2/, ktorej je odporca v rade 1/ jediným spoločníkom a konateľom a ktorá neprevzala záväzky voči navrhovateľovi z titulu uplatneného nároku na náhradu škody, odporcovia navrhli návrh zamietnuť, pretože v spore nie je pasívne legitimovanou osobou.

Vedľajší účastník na strane odporcu v rade 1/ sa vo veci písomne nevyjadril; na pojednávaní dňa 04. 04. 2012 sa stotožnil s vyššie citovaným stanoviskom odporcov.

Odporca v rade 2/ navyše k svojmu cit. vyjadreniu na pojednávaní dňa 04. 04. 2012 pripojil i námietku premlčania proti nároku navrhovateľa, uplatnenému už po uplynutí dvojiročnej subjektívnej premlčacej doby.

Okresný súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a zástupcov oboch strán sporu, vrátane zástupcu vedľajšieho účastníka a listinnými dôkazmi predloženými oboma stranami, predovšetkým potom oboznámením podstatného obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 12C/445/2002 vo veci sporného občianskoprávného konania, vedeného navrhovateľom, v časti konania právne zastúpeným odporcom v rade 1/ ako advokátom, proti odporcovi K. W. (súd naopak zamietol návrh navrhovateľa na doplnenie dokazovania uložením povinnosti odporcovi v rade 2/ predložiť „všetky písomnosti o prevzatí pohľadávok a záväzkov od odporcu v rade 1/“, navrhnutému z dôvodu, „aby navrhovateľ vedel prípadne ešte upraviť petii svojej žaloby“ - ako neopodstatnený, nevhodný a porušujúci zásadu rovnosti účastníkov sporového konania v zmysle ust. § 18 OSP vo vzťahu k procesným povinnostiam navrhovateľa v sporovom konaní v zmysle § 79 a § 120 OSP) a zistil nasledovný skutkový stav veci (§ 153 ods.1, § 154 ods.1 OSP):

Navrhovateľ súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 12C/445/2002 návrhom na začatie konania spísaným dňa 20. 12. 2002 odporcom v rade 1/ ako jeho splnomocneným právnym zástupcom - advokátom (na základe splnomocnenia zo dňa 18. 12. 2002) sa proti odporcovi K. W. domáhal zaplatenia sumy 79.770,- Sk spolu so 17,6 % ročným úrokom z omeškania za obdobie od doručenia návrhu odporcovi až do zaplatenia - titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Dôvodil, že ako podielového spoluvlastníka lesného pozemku (pkn. parc. č. 6239, totožnej s lesným porastom č. 1364d a č. 1363a) ho spoluvlastníci splnomocnili, aby sa o lesy staral a v nich hospodáril. Po tom, ako dňa 27. 11. 2000 dostal povolenie na ťažbu dreva v lesnom poraste v objeme 230 m³, rokoval s odporcom o vykonaní ťažby, nedošlo však medzi nimi k dohode, napriek tomu a napriek opakovanému upomínaniu navrhovateľa odporca v rozpore s vôľou navrhovateľa a spoluvlastníkov lesného porastu v tomto lesnom poraste uskutočnil ťažbu dreva v objeme 413 m³, odpredával drevo iným subjektom a obdržal tak za toto množstvo celkom sumu 805.350,- Sk, z ktorej vyplatil navrhovateľovi a spoluvlastníkom lesa čiastku 513.853,60 Sk. Odporca po ťažbe les nevyčistil, urobil tak navrhovateľ a nezalesnil zodpovedajúcim sadbovým materiálom. Navrhovateľ uzatvoril so spoluvlastníkmi lesného porastu dohodu, že navrhovateľ drevo vyčistí a holinu zalesní príslušným sadbovým materiálom, za čo mu prislúcha 20 % z vyplatenej sumy 513.853,60 Sk, tj. čiastka 79.770,- Sk, ktorú odporca napriek tomu, že neuskutočnil vyčistenie lesa a nevykonal jeho opätovné vysadenie, svojvoľne zadržal a odmieta ju navrhovateľovi vyplatiť.

Za v návrhu citované splnomocnenie od ostatných spoluvlastníkov navrhovateľ označil súčasne predložené (i v priebehu konania v tejto prejednávanej veci) „prehlásenie“ zo dňa 30. 11. 2000, ktorým navrhovateľ spolu s ďalšími jedenástimi podpísanými osobami ako „podpísaní súrodenci a spolumajitelia lesov v Dlhej nad Kysucou Turzovka T. u Q., každý stejným dielom prehlasujeme a splnomocňujeme spoluvlastníka K. J., nar. XX. XX. XXXX, aby sa staral a viedol uvedené lesy. Preto žiadame, aby nijaký W. ani nikto iný v uvedených lesoch nám hospodáril“.

Odporca v konaní sp. zn. 12C/445/2002 sa v písomnom vyjadrení zo dňa 09. 03. 2005 k návrhu navrhovateľa obmedzil na oznámenie svojho nesúhlasu s odôvodnením, že všetky potrebné práce po ťažbe dreva boli uskutočnené tak, ako to vyžaduje lesný hospodársky plán.

Na pojednávaní vo veci sp. zn. 12C/445/2002 dňa 06. 06. 2005 navrhovateľ vo svojej výpovedi okrem iného k svojmu uplatnenému nároku uviedol, že požadovaná suma je určená pre tých, ktorí vykonajú čistenie a výsadbu, pre ôsmich súrodencov, ktorí majú podiel v predmetnom lesnom pozemku. Okrem iných listinných dôkazov navrhovateľ v priebehu konania dodatočne súdu predložil pokladničné výdavkové doklady, vystavené s označením pečiatkou „Združenie vlastníkov súkromných lesov Dlhá

nad Kysucou" (vyhotovené s podpisom „W."), potvrdzujúce, že navrhovateľ prevzal za čistenie lesa po ťažbe celkom 27.460,- Sk - okrem sumy 23.660,- Sk dňa 19. 09. 2001 (podľa dokladu predloženého i v prílohe jeho návrhu v tejto prejednávanej veci) ďalej sumy 2.800,- Sk dňa 01. 10. 2001 (ktorej vyplatenie navrhovateľ potvrdil i do zápisnice z pojednávania súdu dňa 23. 09. 2005) a 1.000,- Sk dňa 02. 10. 2001. Odporca v priebehu konania predložil čestné prehlásenie súrodencov navrhovateľa X. J., T. J., K. J. a S. J. zo dňa 22. 09. 2005, v ktorom vyhlásili, že navrhovateľovi v r. 2000 neudelili splnomocnenie na poťažobné práce na pkn. parc. č. 6239 v kat. úz. A. R. J., ani nemajú vedomosť, že by ho splnomocnili niektorí z ich súrodencov s tým, že na tieto práce splnomocnili odporcu K. W..

Na pojednávaní vo veci sp. zn. 12C/445/2002 dňa 03. 03. 2006 odporca po prvýkrát namietol nesprávne označenie účastníka konania na strane odporcu - s poukazom na súdu predložené znenie „Dohody" zo dňa 21. 11. 2000, ktorá mala byť podľa jej označenia v úvodnom texte uzavretá medzi „Združením vlastníkov neštátnych lesov Dlhá nad Kysucou v zastúpení štatutárnym zástupcom K. W." a navrhovateľom ako „zástupcom väčšiny vlastníkov lesa na pkn. parc. č. 6239/1 v kat. úz. A. R. J.", pri podpise prvého z účastníkov dohody je však použitá pečiatka „Združenie vlastníkov súkromných lesov Dlhá nad Kysucou", obdobne ako na cit. výdavkových dokladoch. Predmetom zmienenej dohody je „finančné vysporiadanie ťažby drevnej hmoty na uvedenej parcele v množstve asi 230 m3 na základe riadneho ťažobného povolenia", v zmysle ktorej okrem iného po odpredaji celého množstva vyťaženého dreva sa zaplatí za ťažbu a približovanie a „zo zostávajúcej sumy sa v spoločenstve zadrží 20 % a zostatok sa vyplatí vlastníkom podľa jednotlivých podielov" s tým, že finančné prostriedky 20 % sa použijú na platbu odbornému lesnému hospodárovi, čistenie lesa po ťažbe, výsadbu stromkov do dvoch rokov v zodpovedajúcej druhovej skladbe. Z toho istého dôvodu súčasne odporca namietol i premičanie uplatneného nároku.

Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 12C/445/2002-138 zo dňa 10. 04. 2006 návrh navrhovateľa zamietol - konštatujúc nedostatok pasívnej legitímácie odporcu vo vzťahu k uplatnenému nároku, s poukazom na znenie predloženej cit. dohody zo dňa 21. 11. 2000, v zmysle ktorej mal návrh smerovať proti „Združeniu vlastníkov súkromných lesov Dlhá nad Kysucou". Odvolací Krajský súd v Žiline na odvolanie navrhovateľa zo dňa 04. 08. 2006 uznesením sp. zn. 7Co/25/2006 zo dňa 14. 02. 2007 napadnutý cit. rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie - okrem iného s odkazom na právnu úpravu v ust. §§ 488 a 489 Občianskeho zákonníka konštatujúc, že v záveroch okresného súdu o nedostatku pasívnej legitímácie navrhovateľom označeného odporcu a vo vzťahu k predloženej spornej dohode zo dňa 21. 11. 2000 existuje logický rozpor a uložil okresnému súdu v ďalšom priebehu konania doplnením dokazovania zistiť, ktorý zo subjektov uzatvoril dohodu zo dňa 21. 11. 2000 a či sú účastníci v spore vecne legitímovaní - súčasne konštatujúc, že okresný súd sa dostatočne nevenoval ani skúmaniu vecnej legitímácie navrhovateľa.

Po predchádzajúcom navrhovateľom predloženom potvrdení Obvodného lesného úradu v Čadci zo dňa 09. 02. 2007 o tom, že Združenie vlastníkov súkromných lesov Dlhá nad Kysucou nie je zapísané v evidencii obhospodarovateľov lesov podľa zákona č. 326/2005 Z.z. Ministerstvo vnútra SR najskôr potvrdením vystaveným odporcovi zo dňa 27. 10. 2005 a potom i na žiadosť súdu dňa 22. 10. 2007 potvrdilo, že občianske združenie s názvom Združenie vlastníkov neštátnych lesov Dlhá nad Kysucou bolo na MV SR registrované dňa 24. 04. 1996 podľa zák. č. 83/1990 Zb. a dňom registrácie sa v zmysle cit. právnej úpravy stalo právnickou osobou. Podľa evidencie MV SR k 21. 11. 2000 bol štatutárnym zástupcom združenia K. W. a ku dňu vystavenia cit. potvrdení je združenie naďalej vedené v zozname občianskych združení ako existujúce.

Na pojednávaní vo veci sp. zn. 12C/445/2002 dňa 18. 01. 2008 k otázke spornej vecnej legitímácie účastníkov sporu navrhovateľ prostredníctvom svojho vtedajšieho právneho zástupcu vyhlásil, že navrhovateľ je v spore aktívne legitímovaný, pretože uzavrel dohodu ako jeden zo spoluvlastníkov, ktorý mal oprávnenie konať za všetkých spoluvlastníkov na základe plnomocenstva. Pasívnu legitímáciu odporcu zas vyvodil z dohody zo dňa 21. 11. 2000, ktorú odporca uzatvoril ako zástupca Združenia vlastníkov súkromných lesov Dlhá nad Kysucou, ktoré nemá právnu subjektivitu, preto je z dohody zaviazaný ako fyzická osoba odporca, ktorý sa zaviazal, že zaplatí navrhovateľovi finančné prostriedky vo výške 20 % za čistenie lesa, po ťažbe však čistenie nevykonal, preto vzniklo na jeho strane bezdôvodné obohatenie, ktoré musí navrhovateľovi vydať. Odporca na tom istom pojednávaní tvrdil, že spornú dohodu s navrhovateľom uzatváral ako štatutárny zástupca Združenia vlastníkov neštátnych lesov Dlhá nad Kysucou a omylom použil pečiatku Združenia vlastníkov súkromných lesov Dlhá nad Kysucou, ktoré neexistuje. Na pojednávaní dňa 18. 01. 2008 okresný súd vyhlásil rozsudok, ktorým opäť návrh navrhovateľa zamietol a zaviazal ho povinnosťou náhrady trov konania odporcovi.

Ešte pred doručením písomného vyhotovenia cit. rozsudku okresného súdu účastníkom navrhovateľ listom podaným na súde dňa 20. 02. 2008 súd požiadal o doručenie rozsudku na svoju adresu, pretože

plnomocenstvo svojmu právnenému zástupcovi JUDr. Varmusovi vypovedal; to isté podaním doručeným súdu nasledujúci deň potvrdil i právny zástupca navrhovateľa.

V odôvodnení rozsudku zo dňa 18. 01. 2008 okresný súd opäť konštatoval nedostatok pasívnej legitímácie odporcu vo vzťahu k uplatnenému nároku, s poukazom na znenie predloženej cit. dohody zo dňa 21. 11. 2000, v zmysle ktorej mal návrh smerovať proti „Združeniu vlastníkov neštátnych lesov Dlhá nad Kysucou“, ktorého bol odporca štatutárnym zástupcom. Súčasne uviedol, že navrhovateľ nepredložil dôkazy o tom, že je aktívne legitimovaný v spore. Na odvolanie navrhovateľa zo dňa 02. 04. 2008 (podaného už prostredníctvom nového právneho zástupcu JUDr. Jozefa Pikuliaka), namietajúceho nedostatočné a nesprávne závery okresného súdu v spornej otázke pasívnej legitímácie odporcu, odvolací Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 7Co/109/2008 zo dňa 17. 12. 2008 napadnutý cit. rozsudok okresného súdu potvrdil; odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozsudku odvolací súd potvrdil vecnú správnosť záverov okresného súdu pri posúdení aktívnej i pasívnej legitímácie účastníkov konania, konštatujúc, že spornú dohodu zo dňa 21. 11. 2000 s navrhovateľom uzavrelo „Združenie vlastníkov neštátnych lesov Dlhá nad Kysucou“, ako existujúca právnická osoba, v zastúpení odporcom ako štatutárnym orgánom, čo je zrejmé z textu dohody, bez ohľadu na nesprávne použitú pečiatku. Okrem toho odvolací súd označil za správny i názor okresného súdu, pokiaľ dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal v konaní svoju aktívnu legitímáciu na zaplatenie žalovanej sumy, keďže z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ je spoluvlastníkom E-KN parc. č. 6239/1 - orná pôda vo výmere 45710 m² v kat. úz. A. R. J., zapísanej v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX, v podiele 3/240, pričom na uvedenom liste vlastníctva je u tohto pozemku evidované spoluvlastníctvo celkom 22 subjektov. Ak potom navrhovateľ vychádzal zo spornej dohody zo dňa 21. 11. 2000, vystupujúc ako zástupca väčšiny vlastníkov lesa, v priebehu konania nepreukázal, že o hospodárení so spoločnou vecou bolo rozhodnuté v zmysle ust. § 139 ods.2 Obč. zákonníka. Citovaný rozsudok okresného súdu v spojení s potvrdzujúci cit. rozsudkom odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 10. 02. 2009.

Okresný súd z pripojeného spisu vo veci sp. zn. 12C/445/2002 zistil, že navrhovateľ ako poplatník v priebehu súdneho konania postupne zaplatil súdne poplatky z návrhu na začatie konania vo výške 3.985,- Sk (132,28 eur), za odvolanie proti prvému rozsudku okresného súdu 4.782,- Sk (158,73 eur) a v tej istej výške i za odvolanie proti druhému rozsudku okresného súdu - ktorý mu však ako nesprávne vyrubený bol v plnej výške vrátený prostredníctvom príslušného daňového úradu, v zmysle právoplatného uznesenia Okresného súdu Čadca č. k. 12C/445/2002-223 zo dňa 03. 04. 2009.

Medzi účastníkmi nebolo sporné (§ 120 ods. 3 O. s. p.), že odporca v rade 1/ po výzve navrhovateľa zo dňa 23. 09. 2009 na náhradu škody, špecifikovanej z titulu žalovanej istiny v konaní sp. zn. 12C/445/2002 vo výške 2.647,88 eur (79.770,- Sk) spolu so 17,5 % ročným úrokom z omeškania od 01. 01. 2003 do 20. 02. 2008, trov právneho zastúpenia odporcu v konaní sp. zn. 12C/445/2002 vo výške 1.237,35 eur (37.276,50 Sk), trov právneho zastúpenia, ktoré navrhovateľovi vyúčtoval odporca v rade 1/ vo výške 564,30 eur (17.000,- Sk) a zaplatené súdne poplatky vo výške 290,95 eur (9.022,27 Sk) prostredníctvom poisťovne vedľajšieho účastníka navrhovateľovi z tohto titulu poskytol plnenie v celkovej výške 1.883,34 eur - v zmysle predloženého výpočtu výšky plnenia zo dňa 17. 12. 2009, vykonaného likvidátorom poisťovne, priznané v plnej výške uplatnených nárokov na náhradu trov účastníkov konania sp. zn. 12C/445/2002 v zmysle cit. výzvy navrhovateľa (spolu 2.092,60 eur), avšak po odpočítaní sumy 209,26 eur ako 10 % spoluúčasti na škode.

Obchodná spoločnosť Stilo s.r.o. - odporca v rade 2/ podľa zapísaných údajov vo verejnom obchodnom registri vznikla dňa 29. 04. 2009 - jej jediným predmetom činnosti je poskytovanie právnych služieb a jediným spoločníkom a súčasne konateľom je odporca v rade 1/ JUDr. Jozef Varmus.

Po vykonanom dokazovaní, v rozsahu potrebnom pre riadne zistenie skutkového stavu veci na rozhodnutie vo veci samej (§ 153 ods.1 O. s. p.), pričom - po zmienenom nevyhovení dôkaznému návrhu navrhovateľa vo vzťahu k prípadnému prevzatiu záväzku odporcu v rade 1/ z titulu náhrady škody voči navrhovateľovi odporcom v rade 2/ - ani jedna zo strán občianskeho súdneho sporového konania so zreteľom na ust. § 120 ods. 4 O. s. p. žiadne ďalšie dôkazy nepredložila, neoznačila a nenavrhol vykonať, hodnotiac jednotlivé vykonané dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti (§ 132 O. s. p.), okresný súd dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom, na základe ktorých vo veci rozhodol.

Okresný súd v konaní o návrhu navrhovateľa proti odporcom v rade 1/ o náhradu škody spôsobenej v súvislosti s výkonom advokácie aplikoval ustanovenia §§ 26 ods.1, ods.4 a súvisiace ustanovenia zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov o zodpovednosti advokáta za škodu, o jeho právach a povinnostiach pri poskytovaní právnych služieb ako osobitného predpisu, v spojení s ust. § 420 a so všeobecnými spoločnými ustanoveniami zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v

znení neskorších predpisov („Obč. zák.“) o náhrade škody ako predpisu všeobecného, na ktoré ďalej v jednotlivostiach odkazuje.

Súd vyhovel návrhu v časti nároku o zaplatenie zostávajúcej sumy trov vzniknutých navrhovateľovi v sporovom konaní sp. zn. 12C/445/2002, zodpovedajúcej 10 % preukázane navrhovateľom v súvislosti s jeho účasťou v uvedenom súdnom konaní vynaložených trov, v ktorej časti mu neposkytla plnenie za odporcu v rade 1/ jeho poisťovňa a to, ako súd zistil z vyjadrenia odporcu v rade 1/ a vedľajšieho účastníka na pojednávaní vo veci dňa 04.4.2012, na základe zmluvného dojednania podmienok v právnom vzťahu (povinného poistenia zodpovednosti advokáta za škodu spôsobenú v súvislosti s výkonom advokácie v zmysle ust. § 27 ods.1 cit. zákona o advokácii) medzi odporcom v rade 1/ ako advokátom a poisťovňou.

Ako vyplýva z vyššie citovaných právoplatných rozhodnutí oboch súdov v konaní sp. zn. 12C/445/2002, jedným z podstatných dôvodov zamietnutia návrhu navrhovateľa v uvedenom sporovom konaní bol záver o nedostatku tzv. pasívnej legitímácie odporcu, proti ktorému svoj nárok uplatnil. Jeho návrh bol zamietnutý tak okrem iného preukázane i z dôvodu nesprávne určeného pasívne legitimovaného účastníka v spore. Navrhovateľ ako účastník konania tak v dôsledku nedostatočného a nesprávneho (ako vyplýva z cit. právoplatných rozhodnutí súdov, z ktorých súd vychádza - § 135 ods.2 O. s. p.) posúdenia predložených listín svojim advokátom pri prevzatí právneho zastúpenia a prípravy návrhu na začatie konania, ako aj v priebehu konania i potom, ako už v prvom zamietavom rozhodnutí v predmetnej veci okresný súd a potom i odvolací súd v rozhodnutí, ktorým rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, na tento možný nedostatok uplatneného nároku výslovne upozornili, vynaložil zbytočne a neúčelne trovy konania z titulu trov vlastného právneho zastúpenia advokátom (odporcom v rade 1/), poplatkovej povinnosti a trov, na ktorých náhradu bol zaviazaný protistrane - čím mu preukázane vznikla majetková ujma vo výške všetkých týchto trov. Navrhovateľ viedol zbytočne súdny spor, pretože jeho návrh by pri takomto vyhodnotení danej skutkovej a právnej situácie jeho advokátom bol vždy v dôsledku nedostatku pasívnej legitímácie v návrhu označeného odporcu nevyhnutne zamietnutý. K rovnakému záveru nakoniec zjavne dospela i poisťovňa odporcu v rade 1/ (vedľajší účastník) pri likvidácii predmetnej poisťovnej udalosti - a to v zmysle vyjadrenia vedľajšieho účastníka na pojednávaní i v súčinnosti so Slovenskou advokátskou komorou. Nie je potom žiadny právne akceptovateľný dôvod, aby navrhovateľ znášal časť poisťovňou zadržaného plnenia pri likvidácii poisťovnej udalosti z titulu nie prípadnej spoluúčasti navrhovateľa ako poškodeného na vzniku škody, ale z titulu v poisťovnej zmluve dojednanej spoluúčasti odporcu v rade 1/ ako poisteného. Preto súd zaviazal odporcu v rade 1/, ktorý ako advokát v predmetnej právnej veci navrhovateľovi poskytoval právne služby podľa cit. zák. č. 586/2003 Z. z. a v príčinnej súvislosti s činnosťou ktorého pri poskytovaní právnych služieb v predmetnej sporovej veci navrhovateľovi preukázane vznikla škoda ako majetková ujma vo výške vynaložených trov konania spolu vo výške 2.092,60 eur, povinnosťou náhrady škody v zostávajúcej sume 209,26 eur, v ktorej za neho neplnila poisťovňa - za splnenia podmienok podľa ust. § 26 ods.1 zák. č. 586/2003 Z. z. v spojení s ust. § 18 ods. 2 cit. zákona (nedostatočná odborná starostlivosť pri poskytovaní právnych služieb, s následkom ich nehospodárnosti na ujmu klienta), § 420 ods. 1 a § 442 ods. 1, 3 Obč. zák., keď odporca v rade 1/ v konaní nepreukázal, ani súd vykonaným dokazovaním nezistil, že prípadne odporca v rade 1/ ako advokát zastupujúci v konaní sp. zn. 12C/445/2002 navrhovateľa ako klienta tejto škode (vo výške navrhovateľom vynaložených trov konania) nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré od neho ako advokáta v predmetnej právnej veci bolo možné spravodlivo žiadať, ako predpokladu pre jeho úplné alebo čiastočné zbavenie sa zodpovednosti za škodu za podmienok podľa ust. § 26 ods. 4 v spojení s § 420 ods. 3 Obč. zák. Súd k tejto (vyhovujúcej) časti rozhodnutia vo vzťahu k odôvodneniu návrhu v tejto veci navrhovateľom dodal, že pritom neskúmal existenciu naliehavého právneho záujmu navrhovateľa na navrhovanom rozhodnutí súdu, keďže svojim návrhom proti odporcovi v rade 1/ sa domáha splnenia povinnosti vyplývajúcej z porušenia práva v nespore existujúcom právnom vzťahu týchto účastníkov (§ 80 písm. b/ O. s. p.) a nie určenia, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je (§ 80 písm. c/ O. s. p.).

Predchádzajúce skutkové a právne závery súdu však nemožno bez ďalšieho aplikovať i vo vzťahu k zostávajúcej časti nároku navrhovateľa na náhradu škody, v ktorej sa domáha zaplatenia plnej výšky istiny a príslušenstva, v ktorej boli predmetom jeho nároku vo veci samej v predmetnom sporovom konaní sp. zn. 12C/445/2002. Navrhovateľ by musel z hľadiska vyvodenia zodpovednosti odporcu v rade 1/ (odporcov) za takto definovanú škodu v zmysle vyššie citovanej právnej úpravy - z hľadiska existencie skutočnej škody a príčinnej súvislosti medzi jej vznikom a činnosťou odporcu v rade 1/ ako advokáta a právneho zástupcu navrhovateľa pri výkone advokácie - poskytovaní právnych služieb v konkrétnej veci okrem preukázania zbytočne vynaložených trov konania súčasne preukázať, že nebyť nesprávneho postupu svojho právneho zástupcu, tzn. konkrétne ak by v konaní sp. zn. 12C/445/2002 správne označil

do úvahy pripadajúceho pasívne legitimovaného účastníka ako odporcu, bol by inak so svojim nárokom vo veci samej v celom rozsahu úspešný. Opäť vychádzajúc z oboch cit. právoplatných rozhodnutí súdov v sporovej veci sp. zn. 12C/445/2002 však tomu tak jednoznačne nie je. Ako už je uvedené, nesprávne označenie pasívne legitimovaného účastníka bolo len jedným z podstatných dôvodov, pre ktoré navrhovateľ s uplatneným nárokom v predmetnej sporovej veci neuspel. Druhým, pre zamietavé rozhodnutie súdu nemenej významným dôvodom bol nedostatok preukázania tzv. aktívnej legitimácie navrhovateľa vo vzťahu k predmetu uplatneného nároku vo veci samej (tzn. o zaplatenie sumy istiny 79.770,- Sk s úrokom z omeškania). Navrhovateľ nepreukázal svoje oprávnenie konať za všetkých spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorej sám disponoval len spoluvlastníckym podielom 3/240 - za podmienok podľa ust. § 139 ods.2 Obč. zák., vôbec už nie na uplatnenie vo vlastnom mene peňažného plnenia v plnej výške (20 % z finančného výťažku z ťažby, určenej na náklady čistenia a výsadby) podľa spornej dohody zo dňa 21. 11. 2000, z ktorej dohodnutej sumy mu už preukázane bola vyplatená suma podstatne prevyšujúca pomernú časť zodpovedajúcu veľkosti jeho spoluvlastníckeho podielu.

Aktívna legitimácia znamená existenciu uplatneného právneho nároku navrhovateľa, vyplývajúceho z noriem hmotného práva. Oba sudy v predchádzajúcom konaní jej existenciu u navrhovateľa jednoznačne označili za spornú a nepreukázanú. Ak teda klient ako navrhovateľ v skutočnosti nedisponuje hmotnoprávnym nárokom, advokát v rámci poskytovania právnych služieb svojim odborným poradenstvom môže takéhoto klienta prípadne odradiť od uplatnenia domnelého nároku v súdnom konaní (a predísť tak zbytočne vynaloženým trovám konania - čo v danom prípade, ako už je skôr uvedené, odporca v rade 1/ neurobil, naopak viedol navrhovateľa v ďalšom pokračovaní sporu i proti nesprávne označenému odporcovi, preto podľa názoru súdu zodpovedá za škodu tým navrhovateľovi spôsobenú), nemožno však od neho nad rámec jeho povinností advokáta v zmysle ust. § 18 a súvisiacich zákona o advokácii prirodzene očakávať ani spravodlivo žiadať, aby za takéhoto stavu (neexistencie hmotnoprávneho nároku navrhovateľa), ktorý sám nespôsobil (nebol nijako účastný v právnych vzťahoch, do ktorých navrhovateľ vstupoval a z ktorých potom chcel na základe advokátovi predložených listín a podaných vysvetlení uplatniť svoje nároky) takýto neexistujúci nárok pre klienta vymohol. Advokát nezodpovedá za to, že klient nie je nositeľom hmotného práva, vo veci vymoženia ktorého sa na advokáta obrátil. V danom prípade - vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody vo výške istiny 2.625,99 eur spolu s 13 % úrokom z omeškania z tejto sumy za čas od 01. 01. 2003 až do zaplatenia - preto absentuje preukázanie nielen vzniku škody navrhovateľovi (ako vyplýva z cit. rozhodnutia odvolacieho súdu, jeho vlastná aktívna legitimácia eventuálne prislúchala len k časti zadržanej sumy výťažku z ťažby, zodpovedajúcej jeho spoluvlastníckemu podielu k spoločnej nehnuteľnosti, pričom preukázane z tejto sumy mu bola poskytnutá časť vo výške tento jeho podiel dokonca prevyšujúcej), ale i príčinnej súvislosti medzi činnosťou odporcu v rade 1/ ako advokáta pri poskytovaní právnych služieb v predmetnej sporovej veci a prípadným vznikom škody. Preto, keďže odporca v rade 1/ vo vzťahu k tejto časti uplatneného nároku navrhovateľa nezodpovedá podľa cit. ustanovení o zodpovednosti advokáta za škodu spôsobenú v súvislosti s výkonom advokácie, okresný súd návrh navrhovateľa proti odporcovi v rade 1/ v tejto časti ako nedôvodný zamietol.

Vo vzťahu k odporcovi v rade 2/ súd návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu - pre nedostatok preukázania existencie právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom v rade 2/ ako právneho základu vo veci uplatneného nároku a z neho vyplývajúceho hmotného práva, vrátane práva na náhradu škody (iba voči ktorému existujúcemu hmotnému právu by bolo možné účinne smerovať námietku prostredníctvom hmotnoprávneho inštitútu premlčania za podmienok ust. §§ 100 a nasl. Obč. zák.). Právne služby navrhovateľovi v predmetnom súdnom konaní poskytoval odporca v rade 1/ ako advokát, v období do oznámenia odvolania plnomocenstva súdu dňa 20. 02. 2008, pred vznikom odporcu v rade 2/ ako subjektu práva a zo všeobecne záväzného právneho predpisu (cit. zák. č. 586/2003 Z. z.) okrem zákonného zákazu súčasného výkonu advokácie advokátom ako konateľom spoločnosti s ručením obmedzeným i samostatne v zmysle § 15 ods. 6 zákona o advokácii nevyplýva, ani inak v konaní, ani v čase predchádzajúcom začatiu konania v rámci mimosúdneho rokovania prostredníctvom vedľajšieho účastníka a v súčinnosti so Slovenskou advokátskou komorou nebol preukázaný prípadný prevod alebo prechod práv a povinností z právneho vzťahu navrhovateľa a odporcu v rade 1/ na odporcu v rade 2/. ...".

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Prihliadal pritom na skutočnosť, že navrhovateľ, ktorý o náhradu trov konania proti odporcom postupom podľa ust. § 151 ods.1 O. s. p. požiadal, bol v podstatnej časti sporu neúspešným účastníkom, naopak úspešnejší odporcovia sa práva na náhradu trov konania voči navrhovateľovi výslovne vzdali s odôvodnením, že im v konaní žiadne trovy nevznikli a v priebehu konania voči navrhovateľovi neuplatnil

právo na náhradu trov konania ani vedľajší účastník na strane odporcu v rade 1/, ani súd zo spisu vznik žiadnych trov tomuto účastníkovi nezistil

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal navrhovateľ, prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňovému súdu vytykal, že nedostatočne zistil skutkový stav veci tiež aj jej nesprávne právne posúdenie. V ďalších podrobnostiach uviedol, že v čase prevzatia a napísania návrhu o zaplatenie sumy 79.770,- Sk, bol v platnosti zákon č. 130/1990 Zb. o advokácii. Poukázaním na ust. § 13 citovaného zákona ako aj § 18 zákona č. 586/2003 Z. z. mal odvolateľ zato, že hneď na začiatku po prevzatí veci bolo povinnosťou advokáta - odporcu 1/, pokiaľ nebol navrhovateľ v predchádzajúcom spore aktívne legitimovaný a odporca pasívne legitimovaný upozorniť navrhovateľa na uvedené nedostatky a odstrániť ich pred podaním návrhu, čo však neurobil. I napriek tomu, že to bolo jeho povinnosťou, aby bolo konanie v súlade so zákonom, prospešne a hospodárne. Tým, že to odporca 1/ neurobil, navrhovateľovi vznikla škoda nielen na trovách konania, ale predovšetkým na žalovanej sume, t. j. 2.647,88 eur, čo nie je jeho podiel z vyťaženej drevnej hmoty, a je to finančná čiastka, ktorú navrhovateľ z vlastných peňazí zaplatil osobám, ktoré čistili les po ťažbe dreva, ale aj za výchovu lesa. V skutočnosti to malo urobiť Združenie vlastníkov neštátnych lesov Dlhá nad Kysucou, pretože si na tento účel zdržalo 20 % z peňazí za vyťaženie drevnej hmoty, ale uvedenú výchovu lesa neurobilo, preto navrhovateľ dostal za to pokutu a pod hrozbou ďalšej pokuty bol nútený výchovu lesa urobiť na vlastné náklady. Ak v predchádzajúcom konaní nebol navrhovateľ aktívne legitimovaný, pretože na jeho strane neboli všetci spoluvlastníci predmetného lesa, potom bolo povinnosťou advokáta odporcu 1/ navrhovateľa na to upozorniť a vyzvať ho, aby tento nedostatok odstránil ešte pred podaním návrhu o zaplatenie sumy 79.770,- Sk s príslušenstvom. Nemožno preto súhlasiť s tvrdením odporcu 1/, okresného súdu, že advokát nezodpovedá za to, že jeho klient nebol v predchádzajúcom konaní aktívne legitimovaný. Predsa uvedený nedostatok aktívnej legitimácie navrhovateľa mal odporca 1/ spoločne s klientom odstrániť pred podaním návrhu, a to tak, že na strane navrhovateľov mal dať ostatných spoluvlastníkov, a pokiaľ by s tým niektorí z nich nesúhlasili, mal ich zaradiť na stranu odporcov. Skutočnosť je taká, že odporca 1/ to neurobil ani nevyzval navrhovateľa na dodanie potrebných údajov, listín a súhlas ostatných spoluvlastníkov, aby ich mohol zaradiť na stranu navrhovateľov. Neobstojí tvrdenie odporcu 1/, že na to nebol od ostatných spoluvlastníkov splnomocnený. Faktom je, že nedostatok aktívnej legitimácie sa dá odstrániť pred podaním návrhu, ale nie počas súdneho konania, pretože je to hmotnoprávne pochybenie, preto ho nový advokát JUDr. Jozef Pikula už nemohol odstrániť. Odporca 1/ ako aj advokát zodpovedá za celú žalobu, ktorú vypracoval, nezodpovedal by za ňu iba v prípade, ak by odmietol navrhovateľ spolupracovať s odstránením jeho nedostatku aktívnej legitimácie a i napriek tomu by trval na podaní nesprávnej žaloby, ale odporca 1/ nič také neurobil.

Odporca 1/ v podanom vyjadrení zo dňa 31. 08. 2012 odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, stotožnil sa s jeho dôvodmi.

Poukázal na to, že právne zdôvodnenie nároku navrhovateľa podľa § 420 Občianskeho zákonníka nebolo správne, keďže zodpovednosť advokáta za škodu sa posudzuje podľa usmernenia § 26 zákona č. 586/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov o advokácii. Predpokladom zodpovednosti advokáta v zmysle uvedeného zákona za škodu je po

- a) konanie advokáta v súvislosti s výkonom advokácie, ktoré má za následok vznik škody
- b) vznik škody
- c) príčinná súvislosť medzi výkonom advokácie a vzniknutou škodou.

Navrhovateľ v konaní a tiež v odvolaní odôvodňoval zodpovednosť advokáta jednak skutkovým tvrdením, že odporca 1/ nesprávne v konaní vedenom na Okresnom súde v Čadci pod sp. zn. 12C/445/2002 označil fyzickú osobu (štatutárneho zástupcu) hoci správne ako odporca mala byť označená právnická osoba - Združenie vlastníkov neštátnych lesov Dlhá nad Kysucou. V konaní vedenom na Okresnom súde v Čadci pod sp. zn. 12C/445/2002 rozhodol vo veci Okresný súd v Čadci rozsudkom zo dňa 18. 01. 2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 17. 12. 2008 sp. zn. 7Co/109/2008. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že návrh navrhovateľa bol zamietnutý z dvoch dôvodov. Prvým dôvodom zamietnutia návrhu bola skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal svoju aktívnu legitimáciu a druhým dôvodom bola skutočnosť, že podľa názoru súdu K. W. ako fyzická osoba nebol v spore pasívne legitimovaný. Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/109/2008 vyplýva, že navrhovateľ nepreukázal v konaní aktívnu legitimáciu na zaplatenie žalovanej sumy. V návrhu na začatie konania odvodzoval nárok na zaplatenie

žalovanej istiny, jednak uzatvorením dohody s ostatnými spoluvlastníkmi lesného porastu, že drevo vyčistí a holinu zalesní príslušným sadzbovým materiálom, a zároveň na základe uzatvorenej dohody zo dňa 21. 11. 2002 s odporcom (podľa výsledkov dokazovania so Združením vlastníkov štátnych lesov Dlhá nad Kysucou). Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že dôvodom zamietnutia žaloby navrhovateľa v spore sp. zn. 12C/445/2002 nebola len skutočnosť, že fyzická osoba K. W. nebol v spore pasívne legitimovaný, ale aj skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal v spore svoju aktívnu legitimáciu na zaplatenie požadovanej sumy v zmysle § 139 Občianskeho zákonníka. Odporcovia 1/ a 2/ poukázali na skutočnosť, že navrhovateľ odvolal počas súdneho konania dňa 20. 02. 2008 odporcovi 1/ plnomocenstvo na zastupovanie v konaní, a preto odporca 1/ nemal možnosť až do konca súdneho sporu ovplyvniť jeho výsledok. Keďže odporcovia nenesú zodpovednosť za skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal v súdnom konaní sp. zn. 12C/445/2002 svoju aktívnu legitimáciu na zaplatenie požadovanej sumy, konaním odporcu 1/ ako advokáta v súdnom spore nevznikla navrhovateľovi žiadna škoda. Odporca 1/ totiž výkon advokácie v súdnom spore sp. zn. 12C/445/2002 nespôsobil, že navrhovateľ nepreukázal svoju aktívnu legitimáciu na zaplatenie požadovanej sumy, ktorá skutková okolnosť bola jedným z dôvodov na zamietnutie žaloby navrhovateľa. Aj keby v spore sp. zn. 12C/445/2002 bola ako odporca označená právnická osoba Združenie vlastníkov štátnych lesov Dlhá nad Kysucou, súd by zamietol žalobu navrhovateľa, že nepreukázal svoju aktívnu legitimáciu na zaplatenie požadovanej sumy. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že medzi výkonom advokácie odporcu 1/ a výsledkom v súdnom spore sp. zn. 12C/445/2002 nie je priamy súvislosť v tom, že došlo k zamietnutiu žaloby (k zamietnutiu žaloby došlo aj z dôvodu nepreukázania aktívnej legitimácie navrhovateľa bez ohľadu na správne označenie odporcu). Navrhovateľ v prvostupňovom konaní skutkovo netvrdil, že by mal odporca 1/ zodpovedať za škodu v konaní sp. zn. 12C/445/2002, lebo navrhovateľ nepreukázal svoju aktívnu legitimáciu, len všeobecne uviedol, že zodpovednosť odporcu 1/ je daná ako advokáta, preto lebo nesprávne označil odporcu, teda žalovanú stranu, keď označil fyzickú osobu a správne mal označiť právnickú osobu. Až v odvolaní sa navrhovateľ odvoláva na skutočnosť, že odporca 1/ zodpovedá za škodu spôsobenú navrhovateľovi z dôvodu, že odporca 1/ ako advokát nesprávne vypracovával žalobu tým, že na strane žalobcu neuviedol všetkých spoluvlastníkov predmetného lesného porastu. Navrhovateľ zjavne predniesol na pojednávaní a rovnako i v konaní sp. zn. 12C/445/2002 poskytol odporcovi 1/ ako svojmu vtedajšiemu právnenému zástupcovi informáciu, ktorú doložil aj listinnými dôkazmi, ktoré boli doložené aj v žalobe, že navrhovateľ uzavrel s ostatnými spoluvlastníkmi na LV dohodu v zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej navrhovateľ bol oprávnený hospodáriť na predmetnom pozemku. Pokiaľ teda on bol oprávnený na tomto pozemku hospodáriť a prípadne aj prevziať zadržaný nárok na vyčistenie drevnej hmoty aj v mene ostatných spoluvlastníkov, je zjavné, že bol aktívne legitimovanou osobou na podanie žaloby aspoň podľa informácii navrhovateľa. Je inou skutočnosťou či sa navrhovateľovi podarilo preukázať túto aktívnu legitimáciu, teda že takáto dohoda bola platne uzatvorená s ostatnými spoluvlastníkmi predmetného lesného porastu, pričom súdy oboch stupňov vyhodnotili, že túto skutočnosť navrhovateľ v konaní pred súdom v spore sp. zn. 12C/445/2002 nepreukázal a tým pádom aj z tohto dôvodu bol návrh zamietnutý. Z vyššie uvedených skutočností je nepochybné, že pokiaľ sa vyhodnotí výsledok súdneho sporu sp. zn. 12C/445/2002, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý, ide o výsledok nielen za nedostatok pasívnej legitimácie na strane odporcu, ale taktiež nepreukázanie aktívnej legitimácie na strane navrhovateľa. Teda bez ohľadu na to, ako bol označený žalovaný návrh navrhovateľa by bol rovnako zamietnutý vzhľadom k tomu, že tento nepreukázal svoj nárok. Práve z tohto dôvodu vedľajší účastník, keď likvidoval poisťňu udalosť nepriznal navrhovateľovi nárok na istinu a úroky z omeškania, práve z dôvodu, že nebola preukázaná opodstatnenosť istiny navrhovateľa v konaní sp. zn. 12C/445/2002. Pokiaľ ide o zodpovednosť odporcu 2/ obchodnú spoločnosť Stilo s. r. o., ktorej jediným spoločníkom a konateľom je advokát JUDr. Jozef Varmus - odporca 1/, ktorá vznikla dňa 29. 04. 2009 prvostupňový súd správne ustálil, že táto nie je v spore pasívne legitimovanou osobou nakoľko neprevzala záväzky vo vzťahu k navrhovateľovi (uplatnený nárok na náhradu škody).

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedol v rámci odvolacieho konania tak odvolateľ, ako aj v písomnom vyjadrení odporcu 1/ konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Oboznámiac sa s dôvodmi napadnutého rozhodnutia bol aj odvolací súd toho názoru, že nesprávne označenie pasívne legitimovaného účastníka bolo len jedným z dôvodov, pre ktoré navrhovateľ s uplatneným nárokom vo veci sp. zn. 12C/445/2002 neuspel. Tým ďalším dôvodom bolo už spomínaný nedostatok aktívnej legitímácie. Okresný súd sa dôsledne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli v prejednávanej veci rozhodujúce vrátane tých, na ktoré poukázal odvolateľ. Platí to aj vo vzťah k odvolacej námietke, že bolo povinnosťou advokáta - odporcu 1/ navrhovateľa na nedostatok aktívnej legitímácie ešte pred podaním návrhu o zaplatenie sumy 79.770,- Sk s príslušenstvom upozorniť. V tomto smere sa odvolací súd zasa stotožnil s právnym posúdením okresného súdu, že s ohľadom na špecifické okolnosti danej veci pri poskytovaní právnych služieb advokát nezodpovedá za to, že klient nie je nositeľom hmotného práva, vo veci vymoženia ktorého sa na neho obrátil, o to viac, keď sám navrhovateľ tvrdil, že má oprávnenie konať za všetkých spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti, ktoré však v zmysle ust. § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka nepreukázal. Z odôvodnenia preskúmaného rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslom. Odvolací súd dospel k záveru, že skutkové a právne závery okresného súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O. s. p.). Za porušenie základného práva zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

Vo zvyšnej časti, v ktorej okresný súd odporcu zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 209,26 eur v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý, keďže nebol napadnutý odvolaním.

Odporcovi 1/ a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, hoci boli v odvolacom konaní úspešní, avšak trovy odvolacieho konania si neuplatnili (§ 142 ods. 1 O. s. p. v spojení § 224 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.